

(א) לעיל כו' ג' [טו: ד"ה קמ"ל]

הגהות הב"ח
(א) גמ' סיפא לגלוי ארישא כ"ל וכן בסמוך: (ב) שם לא זריכה דאע"ג דלמני קי:

הדר פרק ששי עירובין

ע.

עין משפט נר מצוה

נח א טו"ט א"ח ס"י ספ ספיק ד:
נח ב מ"י פ"ב מהל' עירובין הלכה ג
טו"ט ע"ע ספיק פ':
ג ג מ"י ס' הלכה ד
טו"ט ע"ע ספיק ד':

בעא מיניה אב"י מרבה ב'ו'. לא שמיע ליה זרייתא דלעיל דסוף פ"ב (דף טו): כשהוא מצטל רשותו אין צריך לצטל לכל אחד ומשמע התם דפלוגתא היא דר"א ורבנן וההוא זרייתא כר"א ואין לומר דלרבנן מיבעיא ליה ופשט ליה דלצריך לצטל דאם כן מאי פריך מזרייתא דבסמוך:

ליגור. דאי מצטלי אינהו ליחיד אהו למימר נמי יחיד מצטל לשנים: ואין נוטלין רשות נמה לי. הא תנא ליה היו שנים אוסרין זה על זה: לא זריכה. משנה יתירה לאשמועינן דאפי' אמרו ליה קמאי קני על מנת להקנות והדר אהו וצטיל לחצריה לא משמרי האי צתרא דמהו דתימא שליחא שזויהו קא משמע לן כיון דלא קנה איהו לאשמועינן לא מצי לאקנויי: אחד שלא עירב כו'. כגון ג' דורין צתור השנים עירבו והשלישי לא עירב מצטל לאחד מן המערבין ומותר דהאי צהדי צהדיה עירב אלמא אין צריך לצטל אלא עירבו נוטלין רשותן לשנים. הדרים עמיהן ועירבו או ליחיד שלישי הדר עמיהן ולא עירב לא הוא ולא הן: אבל אין אחד שעירב. עם אחד נותן רשותו ליחיד שלישי שדר עמיהן ולא עירב דכי צטיל ליה איהו רשותיה אכתי איכא צהדיה דאסר עליה: לשנים שלא עירבו. כדלמרינן לעיל [סח:]: שנים אין נוטלין רשות: והוא ומיהו.

הכא במאי עסקינן דהוה וזיתא פירש רש"י דעל כרחק דרבה צשיירא שחנתה צצקעה והקיפיה חזר ונטו צה איש אהלו מוקי לה דכי מת אין ליורשיו שם כלום דאי צתור ממש איכא יורשין וכיון דאילו הוה אצוהון קיים הוה אסר אינהו נמי אסרי וצתנס דחק דאין היורש אוסר אלא א"כ הולך לדור שם דלעיל צ"י מי שהוליאוהו (דף טו). פסקינן כר"ש דתנן לקמן פרק כ"ד משתמטין (דף פו). ר"ש אומר אפי' הניח את ציתו והלך לשנות אצל צמו צאומה העיר אינו אוסר כצנר הסיח מלבו ומיהו אי צעו לאוקומי כר"מ דלמחר כשהלך לשנות צעיר אחרת א' נמי ואלו ישראל אוסר וקאמרין נמי לקמן בפירקין (דף עג): צית התנן וצית הצקר וצית העלים וצית האלורות הרי זה אוסר עליו צריך לאוקומי צשיירא שחנתה צצקעה א"י כגון זה עמנו שעירב הוא יורש: **יורש** מהו שיבטל. צלח עירב האצ מיירי כדפי' צקונטי' צלח עירב האצ מני לקמן (עמוד ג'): א' מנני חזר שמת והניח רשותו לאחד מן השוק משחשיכה אינו אוסר ואיירי כגון צצא היורש לדור שם צצנת דלס לא כן לא צעי ציטול דהוי כמו צית התנן וצית הצקר דלא אסר דלמחר רבי יתודה לקמן בפירקין (עג): דלמינו אוסר אלא מקום דירה ור"ש דפסיק פרק מי שהוליאוהו (לעיל טו). כוותיה קאמר דלפילו הלך לשנות אצל צמו צאומה העיר אינו אוסר ומיהו אסר היה היורש דר צאומה חזר שמת היה אוסר להס צית אצו כשירש צצנת אע"פ שלא צא לדור שם אפילו עירב עם צצווי צצנת שמת אפילו הכי צעי ציטול ולא מהני עירובן לגצי אותה חזר שירש צצנת

ליגור דילמא אתי לבטולי להו ואין נוטלין רשות: למה לי לא צריכא * אף על גב דאמרי ליה קני על מנת להקנות בעא מיניה אב"י מרבה חמשה ששרויין בחצר אחת ושכח אחד מהן ולא עירב כשהוא מצטל רשותו צריך לבטל לכל אחד ואחד או לא א"ל * - צריך לבטל לכל אחד ואחד איתביה: אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב שנים שעירבו נותנין רשותן לאחד שלא עירב ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו או לאחד שלא עירב אבל לא אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב ואין שנים שעירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו ואין שנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו או לאחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב ה"ד אי דליכא אחרינא בהדיה בהדי מאן עירב אלא פשיטא דאיכא אחרינא בהדיה וקתני לאחד שעירב ורבה הכא במאי עסקינן דהוה ומית אי דהוה ומית אימא סיפא אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב ואי דהוה ומית אמאי לא אלא פשיטא דאיתיה ומדסיפא איתיה רישא נמי איתיה מדי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא תדע דקתני סיפא דרישא ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו לשנים אין לאחד לא ואב"י אמר מאי לב' לאחד מב' אי הכי ליתני לאחד שעירב או לאחד שלא עירב קשיא אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב לאב"י דאיתיה וקמ"ל דאין צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד לרבה דהוה ומית ולא גזור זימנין דאיתיה ושנים שעירבו נותנין רשותן לאחד שלא עירב פשיטא מהו דתימא כיון דלא עירב ליקנסיה קמ"ל וב' שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו לרבה תנא סיפא לגלוי (ב) רישא לאב"י ב' שלא עירבו איצטריכא ליה סד"א קמ"ל או לאחד שלא עירב למה לי מהו דתימא הני מילי היכא דמוקצתן עירבו ומוקצתן לא עירבו אבל היכא דכולן לא עירבו ליקנסיהו כד"י שלא תשתכח תורת עירוב קמ"ל אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב לאב"י תנא סיפא לגלוי רישא לרבה אידי דתנא רישא תנא נמי סיפא ואין שנים שעירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו הוה תו למה לי לא צריכא דבטיל ליה חד מינייהו לחבריה מהו דתימא לשתרי ליה קמ"ל כיון דבעידנא דבטיל לא הוה ליה שריותא בהא חצר לא ואין שנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו הוה תו למה לי לא צריכא דאמרי קני על מנת להקנות בעא מיניה רבא מרב נחמן יורש מהו שיבטל רשות היכא

ליגור. דאי מצטלי אינהו ליחיד אהו למימר נמי יחיד מצטל לשנים: ואין נוטלין רשות נמה לי. הא תנא ליה היו שנים אוסרין זה על זה: לא זריכה. משנה יתירה לאשמועינן דאפי' אמרו ליה קמאי קני על מנת להקנות והדר אהו וצטיל לחצריה לא משמרי האי צתרא דמהו דתימא שליחא שזויהו קא משמע לן כיון דלא קנה איהו לאשמועינן לא מצי לאקנויי: אחד שלא עירב כו'. כגון ג' דורין צתור השנים עירבו והשלישי לא עירב מצטל לאחד מן המערבין ומותר דהאי צהדי צהדיה עירב אלמא אין צריך לצטל אלא עירבו נוטלין רשותן לשנים. הדרים עמיהן ועירבו או ליחיד שלישי הדר עמיהן ולא עירב לא הוא ולא הן: אבל אין אחד שעירב. עם אחד נותן רשותו ליחיד שלישי שדר עמיהן ולא עירב דכי צטיל ליה איהו רשותיה אכתי איכא צהדיה דאסר עליה: לשנים שלא עירבו. כדלמרינן לעיל [סח:]: שנים אין נוטלין רשות: והוא ומיהו. ועל כרחק דרבה צשיירא שחנתה צצקעה והקיפיה חזר ונטו צה איש אהלו מוקי לה דכי מת אין ליורשיו שם כלום דאי צתור ממש הא איכא יורשין וכיון דאילו הוה אצוהון קיים הוה אסר אינהו נמי אסרי: סדע. מרישא דהוה ומית עסקינן דאי איתיה צריך להאי לצטוליה ליה: סיפא דרישא. מרישא דמתניתא עד אצל כו' חדא צצא היא הלך סיפא דהיא קרי ליה סיפא דרישא: לאחד לא. דלצריך לצטל לכל אחד ואחד: אי הכי ליתני לאחד שעירב כדמתנא צירשא ואלא דענא דתרי ניניהו דאין עירבו צלח שנים: או לאחד שלא עירב. סיפא דהיא היא דהכי תנא לשנים שעירבו או לא' שלא עירב: אחד שלא עירב כו'. השתא מפרש לה לכוה אמאי אלצריך למיתנייהו לכולהו: ולא גורין כו'. כלומר אי קשיא כיון דמית פשיטא דמצטל ליה להאי דפייש דהא קתני לה סיפא דלפי' שנים מצטלין ליחיד: ושנים שעירבו כו'. פשיטא דהכא ליכא למגור דלמא אחי יחיד לצטולי להו דאי מצטל להו שפיר דמי דהא עירבו וכיון דאורי ציחיד דמצי לצטולי מה לי חד מה לי תרי: כיון דלא עירב ליקנסיה. דמרישא לא נפקא לן דרישא איירי דהאי דלא עירב צטיל להנך דעירבו: סנה דן סיפא לגלוי רישא. דבדהוה ומית עסקינן רישא דקתני לאחד שעירב דאילו איתיה לאידך צעי לצטולי ליה כדקתני צה קיפא: ולאב"י דמתרן דן סיפא מאי לשנים לאחד משנים למה לי דתינייה הא תנא ליה רישא דיחיד מצטל לאחד משנים מה לי חד מצטל מה לי תרין מצטלין:

רבנו חננאל

והא מפרשי הכי (א) בחיצונה, דתניא ואין שנים שעירבו נותנין רשות לשנים שלא עירבו, והדר חד מינייהו ובטיל ליה לחבריה, מהו דתימא ינשתרי ליה, קמ"ל. [דאין שנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו, ואע"ג דאמרי להו קני על מנת להקנות. בעא מיניה אב"י מרבה חמשה ששרויין בחצר אחת ושכח אחד מהם ולא עירב כשהוא מצטל צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד אי לא, א"ל צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד. איתביה אחוה שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב, היכי דמי, אי ליכא אחורינהו מין מערב, דקתני לאחד שעירב, אלא פשיטא דאיכא אחרינא ועריב בהדיה ובתו הכי מת. ואקשין אימא סיפא אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב, ואי איהו דעריב בהדיה מתני' והשתא ליכא אחרינא בהדי אמאי לא. אלא פשיטא דאיתיה ואסר עליה, ומדסיפא איתיה רישא נמי איתיה. ודחי (רבא) [רבא] מידי איריא סיפא איתיה רישא ליתיה. תדע דבעינן לכל חד וחד, דקתני סיפא דרישא ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו [מאי לאו] שנים ממש. ש"מ בעינן ביטול רשות לכל אחד ואחד. ודחי אב"י מאי לשנים דקתני אחד (לשנים) [שנים]. ואקשין אי הכי ליתני לאחד שעירב או לאחד שלא עירב דמשמע דאיכא אחרינא בהדיה ואפי' הכי בחד סגי ליה. אלא מדלא קתני הכי אלא קתני לשנים שעירבו, לשנים שעירבו ממש הוא שמענין מינה דבעינן ביטול לכל חד וחד. ונדהא אב"י בקושיא. פ' למה מתניתא פיסקא פיסקה פשוטה היא. בעא מיניה רבא מרב נחמן יורש מהו שיבטל רשות.

(פ) ח' צבייתא לקמן דף טו'.

הני מילי כו'. דכל הני צטולין דלעיל איכא מקמתיהו דעירבו: סודם עירוב. תורת עירוב מן התנוקות הצאים אחרי כן: לאב"י סנה דן סיפא. דלא אלצריך דהא פשיטא דאיכא חד דלא צטיל ליה רשותיה אלא להכי תנייה לאשמועינן דכולה מתניתא צריאתנהו לתרוייהו המערבין עסקינן ואפילו הכי קתני רישא דרישא אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב דאין צריך לצטל רשותיה לכל אחד ואיהו לא אסר אחצריה: אידי דענא רישא. אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב תנא הך סיפא דאיכא לא ולעולם רישא צדהוה ומית וסיפא צלחיתנהו: הא סו נמה לי. פשיטא דאסרי אהדידי: הכי גרסינן כיון דבעידנא דבטיל להו הך כו'. ולעיל * פרישא לה: קני על מנת להקנות. ממשנה יתירה נפקא לן דאי לאו הכי לא אלצריך למיתנייה ולעיל [ד"ה לא זריכה] פרישא לה: יורש. ששכח אצו ולא עירב ומת צצנת ולא ציטל רשותו מהו שיבטל היורש: היכא